

ΣΤΙΣ ΚΕΡΑΙΕΣ ΤΟΥ ΥΜΗΤΤΟΥ

Μοναχικοί φύλακες σε «ζωντανή» μετάδοση

Τα καιρικά φαινόμενα, η απομόνωση και η αυξημένη ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία τα προβλήματα των εργαζομένων στο «πάρκο» κεραιών

Της **ΕΛΕΝΑΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**

ΛΙΓΕΣ εκατοντάδες μόλις μέτρα από την κορυφή του Υμηττού, σε περίπου 850 μέτρα υψόμετρο, όπου ακόμα και η πρόσβαση είναι δύσκολη, το δάσος με τα δένδρα τελειώνει κι ένα άλλο εκτείνεται... το δάσος με τις κεραιές! Εκεί θα συναντήσει κανείς εργαζόμενους που «παλεύουν» με τα καιρικά φαινόμενα, αλλά και την ακτινοβολία, οι συνέπειες της οποίας είναι σίγουρα βλαβερές για τον ανθρώπινο οργανισμό.

Ο 40χρονος Άγγελος Φίσκιλης εν ώρα εργασίας. Εται γίνονται οι ζεύξεις στα δελτία ειδήσεων όταν βλέπουμε κάποια ζωντανή μετάδοση.

Το πάρκο των κεραιών του Υμηττού είναι, σύμφωνα με στοιχεία, ένα από τα τέσσερα που υπάρχουν. Τα άλλα βρίσκονται στην Πάρνηθα, στην Αίγινα και στον Χορτιάτη. Αντί για βλάστηση, ψηλές κεραιές όλων των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών και μικρά μεταλλικά κοντέινερ που φιλοξενούν όλα τα απαραίτητα μηχανήματα των σταθμών, αλλά και τους χειριστές τους. Τους ανθρώπους εκείνους, οι οποίοι μαζί με πολλούς άλλους, φροντίζουν να βλέπουμε τηλεόραση ή να ακούμε ραδιόφωνο. Το πιθανό κόστος, πολλές φορές, είναι οι ανεπανόρθωτες βλάβες στην υγεία τους καθώς, σύμφωνα με τους επιστήμονες, οι άνθρωποι που εκτίθενται σε αυξημένη ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία παρουσιάζουν διαταραχές όρασης, ακοής, αλλά και βλάβες στο κεντρικό νευρικό σύστημα.

Ο χαρακτηριστικός ήχος που ειδοποιεί για επισκέπτες ενημέρωσε τον κ. Άγγελο Φίσκιλη, εργαζόμενο στο πάρκο κεραιών του Υμητ-

τού, για την παρουσία μας. Ο κ. Φίσκιλης, που εργάζεται ένα χρόνο στη συγκεκριμένη θέση, μίλησε στην «Α.τ.Κ.» για τη δουλειά του και τις δυσκολίες της.

«Αυτή τη στιγμή στο βουνό πρέπει να είμαστε σε μόνιμη βάση 4 άτομα σε κάθε βάρδια» τόνισε ο κ. Φίσκιλης και κατέληξε: «Δουλεύω κυλιόμενο 8ωρο με τα ανάλογα ρεπό. Είναι σταθερή δουλειά, δεν έχεις κίνδυνο να τη χάσεις εφόσον την κάνεις καλά. Είναι σωστά αμειβόμενη, με ασφάλεια, δώρα και άδειες».

- Ποιες είναι ακριβώς οι

αρμοδιότητες όλων όσοι δουλεύουν στο πάρκο κεραιών;

«Το πρώτο μου καθήκον είναι να είμαι φύλακας. Φυλάω την περιουσία του καναλιού για το οποίο εργάζομαι από ανθρώπους ή ακόμα και από τα σκυλιά που μπαίνουν μέσα στα κοντέινερ και προκαλούν ζημιές» υποστήριξε ο 40χρονος Άγγελος Φίσκιλης και συμπλήρωσε: «Είμαι όμως και τεχνικός στη συντήρηση. Σε περίπτωση διακοπής ρεύματος, φροντίζω να λειτουργήσει σωστά η γεννήτρια, ενώ εμείς κάνουμε και τις ζεύξεις στα

δελτία ειδήσεων όταν βλέπουμε κάποια ζωντανή μετάδοση από τα κανάλια».

Ο κ. Φίσκιλης θυμήθηκε την περίπτωση ενός ναυαγίου στον Ευβοϊκό, το χειμώνα που πέρασε, και ανέφερε: «Εμείς κάναμε τη ζεύξη με τα Στύρα για να βγει στην τηλεόραση το ρεπορτάζ τη νύχτα του ναυαγίου».

- Πόσο επικίνδυνη είναι, όμως, η ενασχόληση σε έναν τέτοιο χώρο;

Ο κ. Φίσκιλης δεν φαίνεται να συμεριζείται τις ανησυχίες των επιστημόνων για τους κινδύνους της εκπεμπόμενης ακτινοβολίας. «Δεν

υπάρχει έξω ραδιενέργεια, όπως υποστηρίζουν πολλοί. Υπάρχει ακτινοβολία και ηλεκτρομαγνητικά πεδία, τα οποία δημιουργούνται από την εκπεμπόμενη ισχύ. Έχουν έρθει ειδικοί, μας έχουν ενημερώσει και μας έχουν πει τι πρέπει να προσέχουμε» επισήμανε. «Δεν είμαστε όλη την ώρα έξω. Είμαστε μόνο για τις ανάγκες της δουλειάς και τα δωμάτιά μας είναι μεταλλικά και γειωμένα. Αυτό μας προστατεύει» συμπλήρωσε.

- Πώς είναι, άραγε, οι συνθήκες εργασίας σε υψόμετρο 850 μέτρων σε ένα δάσος από κεραιές;

«Αυτό που είναι άσχημο είναι τα καιρικά φαινόμενα εδώ πάνω. Όταν φυσάει, ο αέρας είναι πάρα πολύ δυνατός και όταν πιάσει βροχή εδώ πάνω, οι κεραυνοί πέφτουν όπου βρουνε. Με τα χιόνια που είχε ρίξει την Πρωτοχρονιά, ο συνάδελφος που ήταν πριν από εμένα είχε μείνει αποκλεισμένος 5 ημέρες.

Ακόμα και την ονομαστική του εορτή την έκανε εδώ πάνω μόνος του και έχοντας

Ξεμείνει από τρόφιμα».

Όσο για το κρύο, ο κ. Φίσκιλης ανέφερε χαρακτηριστικά: «Το καλοριφέρ δουλεύει από τα βράδια του Αυγούστου. Για τη βαρυχειμονιά, έχουμε και μια σόμπα και λειτουργούν και τα δύο μαζί».

Δύσκολη είναι όμως, πολλές φορές, και η μετακίνηση από και προς το δάσος. «Με την ομίχλη υπάρχει σοβαρό πρόβλημα. Όταν ανεβαίνουμε, πρέπει να έχουμε πάντα αναμμένα τα φώτα γιατί ο δρόμος είναι στενός και επικίνδυνος», τόνισε ο κ. Φίσκιλης.

Και η απομόνωση ενοχλεί τους εργαζομένους δίπλα στις κεραιές.

«Πολλές φορές νιώθω μοναξιά. Δεν έχω κάποιον να μιλήσω παρά μόνο για υπηρεσιακούς λόγους, αν χρειαστεί» υποστήριξε και κατέληξε: «Η ώρα μου περνάει διαβάζοντας, ακούγοντας μουσική και παίζοντας με τα σκυλιά. Φαίνεται σαν καθισιό, αλλά όταν όμως πρέπει να γίνει δουλειά, δεν θα κοιμηθώ καθόλου, αν είμαι νυχτερινός».

Το τοπίο είναι διαφορετικό σε αυτό το πάρκο. Ψηλές κεραιές, μεταλλικά κοντέινερ και ηλεκτρομαγνητικά πεδία από την εκπεμπόμενη ισχύ.